

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/47/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923010172
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6923010172.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaných 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C. a 2/ D. A., nar. XX.XX.XXXX v A. C., pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. októbra 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ A. B. E. A. F. G., nar. XX.XX.XXXX v A. C., trvale bytom H., I. XX/XXX, J. A. C., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, 2/ D. A. K. L. M., nar. XX.XX.XXXX v A. C., trvale bytom F., J. A. C., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

s ú v i n n í, ž e

ml. E. B., nar. XX.XX.XXXX po predchádzajúcej dohode so svojimi príbuznými, a to s otcom A. B., nar. XX.XX.XXXX, bratom A. B. N., nar. XX.XX.XXXX a jeho manželkou O. B., nar. XX.XX.XXXX, v presne nezistenom čase začiatkom mesiaca október v roku 2022 v obci H., okres A. C., vedení spoločným zámerom získania majetkového prospechu, osobne oslovil ml. P. F., nar. XX.XX.XXXX za účelom poskytnutia pomoci k vykonaniu lúpeže v rodinnom dome jeho profesionálnych rodičov A. Q. a N. Q. na H. R. S. XXX/X T. H., J. A. C. za sľúbenú finančnú odmenu vo výške 500 eur, na čo ml. P. F. pristúpil a ml. E. B., ako aj jeho otcovi obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX vopred poskytol informácie o tom, že jeho profesionálni rodičia a ďalší príbuzní nebudú dňa 15.10.2022 vo večerných hodinách doma, informácie o trezore a ďalších veciach vyššej majetkovej hodnoty, nachádzajúcich sa v dome a najneskôr dňa 14.10.2022 aj informáciu o tom, že v dome sa dňa 15.10.2022 vo večerných hodinách bude okrem neho nachádzať aj jeho starší brat O. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý náhle ochorel a následne za účelom spáchania skutku dňa 15.10.2022 páchatelom umožnil vstup do domu otvorením balkónových dverí na 1. poschodí a neuzamknutím dverí na prízemí zo zadnej časti domu, pričom A. B., nar. XX.XX.XXXX a O. B., nar. XX.XX.XXXX dňa 15.10.2022 v čase pred 20.00 hodinou prišli spolu s obžalovanými A. B., nar. XX.XX.XXXX a D. A., nar. XX.XX.XXXX na osobnom motorovom vozidle značky Peugeot 807, evidenčného čísla A. do obce H., okres A. C., kde zastavili na hlavnej ceste neďaleko H. R., A. B. ml. s manželkou O. B. zostali zatiaľ vo vozidle dávať pozor a sledovať situáciu a obžalovaný A. B. s obžalovaným D. A., obidvaja maskovaní v čiernom oblečení, rukaviciach a kuklách na tvárach s celistvým priezorom pre oči, obžalovaný D. A. navyše maskovaný šálom ružovej farby ovinutým okolo krku, následne dňa 15.10.2022 v čase okolo 20.00 hodine vstúpili cez oplotenie do neuzatvoreného dvora rodinného domu č. XXX/X O. H. R. T. J. H., J. A. C., vlastníčky N. Q., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že najskôr neoprávnene vošiel do rodinného domu zadným vchodom z terasy cez neuzamknuté vchodové dvere obžalovaný A. B., kým obžalovaný D. A. chvíľu prehľadával dvor rodinného domu, na čo aj on neoprávnene vošiel do domu tým istým zadným vchodom, kde na prízemí domu prehľadal dámsku

kabelku položenú na barovom pulte, potom vyšiel po schodoch na 1. poschodie domu, kde vošiel do detskej izby po ľavej strane, ktorú začal prehľadávať, kde začal zvonieť tam nachádzajúci sa mobilný telefón značky ZTE v hodnote 90 eur položený na stole, ktorý ihneď rukami zlomil a ponechal ho na mieste, vyšiel z izby na chodbu a vošiel do protiľahlej izby, kde sa v tom čase už nachádzal obžalovaný A. B., ktorý mu prstom ukázal, aby bol ticho a v miestnosti na zemi pod oknom sa nachádzali dvaja chlapci zakrytí plachtou - O. F., nar. XX.XX.XXXX a mal. P. F., nar. XX.XX.XXXX, pričom obžalovaný A. B. držal v ruke doposiaľ nestotožnenú strelnú zbraň čiernej farby a obžalovaný D. A. páčidlo modrej farby, následne obžalovaný A. B. prikázal obžalovanému D. A., aby sa chlapcov po slovensky opýtal, kde je trezor a kde sú peniaze, čo obžalovaný D. A. urobil, dal z chlapcov dole plachtu, opýtal sa ich, kde sú peniaze a trezor, na čo mu odpovedali, že trezor je v bielej skrini v izbe, ktorý trezor po neúspešnom pokuse o zistenie prístupového kódu vybral zo skrine obžalovaný A. B. a uložil ho do tašky, v ktorej už mal uložené zlaté šperky odcudzené z domu, následne kým obžalovaný D. A. strážil chlapcov v izbe na 1. poschodí, obžalovaný A. B. prehľadal ďalšie izby domu na prízemí, kde našiel tri kufre s hudobnými nástrojmi, po čom do domu na prízemí neoprávnene vstúpil aj A. B. N., ktorý sa ticho opýtal, prečo to tak dlho trvá, potom spolu s otcom – obžalovaným A. B. st. skontrolovali kufre s hudobnými nástrojmi a následne všetci z domu odišli zadným vchodom tak, že z domu vyšiel ako prvý A. B. ml. a po ňom dom opustili aj obžalovaní A. B. C. s D. A. spolu s odcudzenými vecami - trezorom čiernej farby v hodnote 30 eur s finančnou hotovosťou v papierových eurobankovkách vo výške 33.000 eur a v eurominciach vo výške 300 eur, náhradným kľúčom od motorového vozidla značky Renault Talisman v hodnote 389 eur, náhradným kľúčom od motorového vozidla značky Opel Movano v hodnote 150 eur, manžetovými gombíkmi zo žltého kovu, sponou na sako v tvare saxofónu a sponou na kravatu v tvare husľového kľúča v súhrnnej hodnote 80 eur, dokladom o evidencii vozidla značky Opel Movano v hodnote 10 eur, šperkmi zo žltého kovu v hodnote 10.000 eur, 1 ks klarinetom zn. Buffet Cranpon Prestige RC s puzdrom v hodnote 600 eur, 1 ks klarinetom zn. Amaty Kraslice s puzdrom v hodnote 300 eur, saxofónom zn. Yamaha Jas 480 s puzdrom v hodnote 1.677,80 eur, hubičkou zo žltého kovu v hodnote 300 eur a plátkami na saxofón zn. Vandoren v počte 20 ks v hodnote 70 eur, dámskou koženou kabelkou zn. Valentino v hodnote 90 eur, dámskou peňaženkou v hodnote 40 eur s osobnými dokladmi, vodičským preukazom v hodnote 16 eur na meno N. Q. a finančnou hotovosťou vo výške 15 eur, nastúpili do motorového vozidla značky Peugeot 807, evidenčného čísla A., v ktorom ich už čakali A. B. ml. a O. B., potom sa presunuli pred rodinný dom obžalovaného A. B. na I. R. S. XX/XXX v obci H., kde vyložili všetci odcudzené šperky zo žltého kovu a pokračovali v ceste ďalej z obce H. smerom do katastra obce A. H., kde v miestnej časti B. pole pri D. P. obžalovaný A. vylomil odcudzený trezor, v ktorom sa nachádzala finančná hotovosť vo výške nie menej ako 33.000 eur, ktorú vzal k sebe A. B. N., pričom ml. P. F. sľúbenú odmenu vo výške 500 eur od nikoho doposiaľ neprevzal, čím týmto úmyselným konaním spôsobili poškodeným A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., H. XXX/X, J. A. C. a N. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., H. XXX/X, J. A. C. majetkovú škodu v celkovej výške 47.157,80 eur,

t e d a

- spoločným konaním proti inému použili násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia, uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou a činom spôsobili značnú škodu,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a neoprávnene tam zotrvali,

t ý m s p á c h a l i

- obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona a § 125 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný 1/ A. B.

podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona samosudca obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona samosudca obžalovanému 1/ A. B. u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Obžalovaný 2/ D. A.

podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. Zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona samosudca obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona samosudca obžalovanému 2/ D. A. u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sú obžalovaní 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C. a 2/ D. A., nar. XX.XX.XXXX v A. C. p o v i n n í zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodeným A. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., H. XXX/X a jeho manželke N. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., H. XXX/X, náhradu škody vo výške 47.157,80 eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala dňa 29.03.2023 pod č. konania 1Pv/376/22/6609-81 obžalobu na obvinených 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote a 2/ D. A., nar. XX.XX.XXXX v A. Sobote pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, na tom skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe a v skutkovej vete výrokovvej časti tohto rozsudku.

O predmetnej obžalobe prokurátorky bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11T/47/2023 zo dňa 29.06.2023, ktorým boli obžalovaní A. B. a D. A. uznaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Za to bol obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Obžalovaný D. A. bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8

rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Zároveň bola podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložená obom obžalovaným povinnosť, aby spoločne a nerozdielne zaplatili poškodeným A. Q. a jeho manželke N. Q. náhradu škody vo výške 47.157,80 eur.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu vo výroku o vine, treste a o náhrade škody podal obžalovaný D. A. odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, rovnako na hlavnom pojednávaní podal odvolanie voči rozsudku aj obžalovaný A. B., pričom podaním, ktoré bolo súdu doručené dňa 04.07.2023 svoje odvolanie prostredníctvom obhajcu upresnil tak, že napáda výroky o vine, treste a o náhrade škody.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaných odvolaní zistil, že okresný súd sa dopustil chýb v napadnutom výroku o vine, pretože sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a vznikli pochybnosti o správnosti jeho skutkových zistení, preto uznesením sp.zn. 5To/83/2023 zo dňa 13.09.2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zrušujúcom uznesení krajský súd predovšetkým poukázal na nesúlady skutkovej vety s právnou vetou a následne právnou kvalifikáciou skutku – obzvlášť závažného zločinu lúpeže, z ktorého dôvodu výrok o vine trpí vadou nepreskúmateľnosti pre jeho nezrozumiteľnosť, pretože podľa skutkovej vety, ml. P. F. bol začiatkom mesiaca október 2022 oslovený za účelom, aby poskytol pomoc obžalovaným vykonať predmetnú lúpež za sľúbenú finančnú odmenu vo výške 500 eur, na čo ml. P. F. pristúpil a vopred poskytol informácie o trezore a ďalších veciach vyššej majetkovej hodnoty nachádzajúcich sa v dome, ako aj informáciu, že v predmetnom dome, v ktorom obžalovaní potom vykonali lúpež, sa dňa 15.10.2022 vo večerných hodinách bude okrem neho nachádzať iba jeho starší brat s tým, že obžalovaným umožnil vstup do domu otvorením balkónových dverí na 1. poschodí a neuzamknutím dverí na prízemí zo zadnej časti domu. Krajský súd má za to, že takto popísané konanie ml. P. F. vykazuje znaky účasti vo forme pomoci. Vychádzajúc z uvedeného je potom vylúčené, aby pomocník trestného činu (v tomto prípade ml. P. F.) bol zároveň objektom predmetného trestného činu. Záver okresného súdu uvedený v právnej vete, že uvedený čin bol spáchaný na dieťati (ml. P. F.) ako chránenej osobe, potom nemá oporu v skutkovej vete. Rovnako potom v právnej kvalifikácii nemal byť uvedený § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona. Vzhľadom k uvedenému mal krajský súd za to, že obžalovaní čin nespáchali na dieťati ako na chránenej osobe, a preto právna kvalifikácia skutku ako obzvlášť závažného zločinu lúpeže aj podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, § 127 ods. 1 Tr. zákona nie je na mieste. V ďalšom na základe uvedeného krajský súd konštatoval, že napadnutý rozsudok vo výroku o vine vo vzťahu k obzvlášť závažnému zločinu lúpeže je nesprávny, pretože skutková veta nekorešponduje s vetou právnou, ani s právnou kvalifikáciou skutku a uvedený nesúlady je možné odstrániť už len úpravou právnej vety a právnej kvalifikácie.

K odvolacím námietkam obžalovaného D. A., krajský súd uviedol, že ich nemohol akceptovať v takom rozsahu, aby jeho konanie prekvalifikoval z obzvlášť závažného zločinu lúpeže na zločin krádeže, ako sa obžalovaný vo svojom odvolaní domáhal. Krajský súd poukázal na to, že okresný súd náležitým až vyčerpávajúcim spôsobom a podrobne uviedol v odôvodnení svojho rozsudku úvahy, pre ktoré dospel k záveru, že i obžalovaný D. A. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže, a že správne okresný súd uviedol, že pokiaľ obžalovaný D. A. neupustil od svojho konania a vstúpil do rodinného domu, aktívne ho prehľadával a bral z neho veci aj po zistení, že v dome sa nachádzajú dvaja chlapci, pričom týchto sa so zbraňou (modrým páčidlom) v ruke pýtal, kde sa nachádza trezor a kde sú peniaze, nemožno jeho konanie kvalifikovať inak ako trestný čin lúpeže. Skutočnosť, že bol nahovorený na spáchanie skutku z dôvodu sociálnej odkázanosti, ho trestnej zodpovednosti za spáchaný trestný čin lúpeže nezbavuje.

Po vrátení veci okresný súd vec znova prejednal na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2023, na ktorom samosudca podľa § 269 Tr. poriadku prečítal aktuálne odpisy registra trestov na obžalovaných 1/ a 2/ z čl. 1015 až 1020. Na tomto hlavnom pojednávaní obžalovaný A. navrhol, aby boli opätovne ako svedkovia vypočutí O. F. a P. F. a jeho obhajkyňa žiadala, aby poškodení preukázali nadobudnutie odcudzených vecí. Tieto návrhy obžalovaného A. a jeho obhajkyne na doplnenie dokazovania však samosudca zamietol, a to z dôvodu, že na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní bol podrobne vykonaný

kontradiktórnym spôsobom výsluch oboch svedkov, ktorí vyčerpávajúcim spôsobom zodpovedali otázky, ktoré im boli kladené zo strany obžalovaného A., resp. jeho obhajkyne. Návrh na ich výsluch bol zamietnutý aj z dôvodu, že na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2023 (a ani na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní) sa nevyskytla žiadna okolnosť, resp. nejasnosť, prípadne rozpor, ktorý by bolo nutné odstrániť opätovným výsluchom navrhovaných svedkov. Čo sa týka návrhu obhajkyne, aby poškodení preukázali aká bola ku dňu skutku výška hotovosti v trezore, tak tento bol zamietnutý z dôvodu, že vo vzťahu k samotnej výške škody a jej ustáleniu boli obaja poškodení vypočúvaní na hlavnom pojednávaní, a to taktiež kontradiktórnym spôsobom a okrem ich výsluchu boli ešte v rámci prípravného konania do vyšetrovacieho spisu zabezpečené aj listinné dôkazy osvedčujúce spôsobenú škodu, pričom tieto už boli na hlavnom pojednávaní čítané.

Vzhľadom k tomu, že po zrušení veci odvolacím súdom a doplnení dokazovania na hlavnom pojednávaní dňa 26.10.2023 nedošlo k žiadnej zmene dôkaznej situácie ani k zmene skutkových okolností, prvostupňový súd rovnako, ako tomu bolo pred zrušením pôvodného rozsudku, podanú obžalobu prokurátorky posúdil v podstate rovnako ako pri predchádzajúcom rozhodnutí v predmetnej trestnej veci s tou výnimkou, že v novom rozhodnutí plne rešpektoval právny názor krajského súdu ohľadom právnej kvalifikácie predmetného skutku vo vzťahu k žalovanému zločinu lúpeže, ktorého sa podľa obžaloby mali obžalovaní dopustiť na chránenej osobe, teda aj podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona.

Vo veci samej boli na hlavných pojednávaniach vypočutí obaja obžalovaní, ďalej poškodení A. Q., N. Q., ml. O. F., svedok ml. P. F..

Svedkovia E. B., E. B., A. B. ml. a O. B. po zákonom poučení odmietli na hlavnom pojednávaní k veci samej vypovedať, a to E. B. z dôvodu, že obžalovaný 1/ A. B. je jej manžel, svedkovia E. B. a A. B. ml. z dôvodu, že obžalovaný 1/ A. B. je ich otcom a svedkyňa O. B. z dôvodu, že obžalovaný 1/ A. B. je jej svokrom.

Vzhľadom k tomu, že svedok A. B. N.. odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať, bola na návrh prokurátorky podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku prečítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 17.10.2022 z čl. 367 až 370.

Okrem uvedeného dokazovania boli na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovaných čítané závery znaleckých posudkov Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Slovenská Ľupča, ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2022/3579 z čl. 436 až 440 a ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2022/3579 z čl. 441 až 444.

Ďalej boli podľa § 269 Tr. poriadku prečítané nasledovné listinné dôkazy: odborné vyjadrenie č. 26/2023 PEMMO spol. s.r.o., znaleckej organizácie, Horná Strieborná 8, Banská Bystrica vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty odcudzených vecí z čl. 506 až 536, podstatný obsah finančného vyšetrovania z vyšetrovacieho spisu ČVS: KRP-65/1-VYS-BB-2022, podstatný obsah zápisnice o previerke výpovede na mieste zo dňa 18.01.2023 s opisom a fotodokumentáciou s obžalovaným D. A. z čl. 97 až 111, podstatný obsah zápisnice o previerke výpovede na mieste zo dňa 09.02.2023 s opisom a fotodokumentáciou s obžalovaným D. A. z čl. 190 až 208, podstatný obsah zápisnice o obhliadke miesta nálezu zo dňa 09.02.2023 s opisom, fotodokumentáciou a mapou – B. pole, kat. územia A. H. z čl. 209 až 218, úradný záznam výsledku lustrácie v evidencii vozidiel v súvislosti so stopou č. 2 zaistenou pri obhliadke miesta nálezu dňa 09.02.2023 v katastrálnom území A. H. s výsledkom lustrácie z čl. 225 až 228, správa na obžalovaného A. B. st. od Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica z čl. 654 až 655, správa na obžalovaného D. A. od Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica z čl. 656 až 657, správa od Centra pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica na obžalovaného A. B. st. z čl. 658, správa od Centra pre liečbu drogových závislostí Banská Bystrica na obžalovaného D. A. z čl. čl. 659, správa o povesti obce H. na obžalovaného A. B. z čl. 660 až 661, správa o povesti obce F. na obžalovaného D. A. z čl. 662, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A. C., oddelenia služieb pre občana na obžalovaného A. B. z čl. 663 až 665, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A. C., Pracovisko B. na obžalovaného D. A. z čl. 667 až 670, potvrdenie Sociálnej poisťovne A. C. na obžalovaného A. B. z čl. 671 až 672, potvrdenie Sociálnej poisťovne A. C. na obžalovaného D. A. z čl. 673 až 674, výpis z ústrednej evidencie

priestupkov MV SR na obžalovaného A. B. z 676, výpisy z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovaného D. A. z čl. 680 až 682, odpis registra trestov na obžalovaného A. B. z čl. 688 až 696, odpis registra trestov na obžalovaného D. A. z čl. 700 až 702, list z čl. 932.

Ohľadom dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní je potrebné uviesť, že boli vykonané všetky potrebné a dostupné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto boli následne samosudcom vyhodnotené jednotlivo aj v ich súhrne tak, ako to súdu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. poriadku.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Prokurátorka kládla obžalovaným za vinu, že títo sa skutkom popísaným v obžalobe dopustili obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 Tr. zákona a § 127 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zákona, odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a bezprostredne ním ohrozí život alebo zdravie viacerých osôb,
- b) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) z osobitného motívu.

Podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona, odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť, alebo
- b) a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrvá, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 138 písm. a/ Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Tr. zákona, dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako 18 rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zákona, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Trestný čin lúpeže podľa § 188 Tr. zákona sa skladá z jednej základnej skutkovej podstaty a troch kvalifikovaných skutkových podstát. V prvom a druhom odseku je zločinom, v treťom a štvrtom odseku je obzvlášť závažným zločinom.

Predmetné ustanovenie je špecifické v tom, že kumulatívne chráni dva spoločenské záujmy, a to osobnú slobodu v zmysle slobodného rozhodovania a zároveň chráni majetok, ktorého sa chce páchatel

zmocniť. Sekundárnym objektom je ochrana slobody pohybu, pretože trestný čin lúpeže možno spáchať aj bez zásahu do slobody pohybu (napríklad ak páchatel' na ulici namieri na iného zbraň s výzvou, aby mu odovzdal peniaze alebo iné cennosti, a to bez zastavenia).

Objektom tohto trestného činu je kumulatívne záujem na ochrane osobnej slobody človeka v zmysle slobody rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť.

Objektívna stránka spočíva v použití buď násilia, alebo hrozby bezprostredného násilia, pričom táto činnosť slúži páchatel'ovi ako prostriedok na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby. Nie je však podmienkou, aby napadnutý kládol odpor, napríklad ak si je vedomý fyzickej prevahy útočníka alebo útočníkov a z obavy pred ďalším násilím odpor radšej vôbec neprejavuje a podrobuje sa úplne vôli páchatel'a. Objektívna stránka je naplnená aj v prípade, ak je násilie použité proti veci, za podmienky, že ide o prostriedok nátlaku na vôľu poškodeného.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu. Násilie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec u seba, no je možné spáchať ho aj proti inej osobe alebo veci, pokiaľ je prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného. Prípady spáchania lúpeže použitím násilia na veci sa v praxi takmer vôbec nevyskytujú. Z hľadiska naplnenia formálnych znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže intenzita násilia nerozhoduje. Dôležitou podmienkou na vznik trestnej zodpovednosti je, že násilie alebo hrozba bezprostredným násilím musia byť uskutočnené pred zmocnením sa veci.

V zmysle § 122 ods. 7 Tr. zákona je trestný čin spáchaný násilím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného.

Hrozbou bezprostredného násilia je potrebné rozumieť hrozbu takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Z hrozby musí byť zrejmé, že sa násilie vykoná ihneď na mieste. Násilie, ktorým sa hrozí, môže smerovať tak proti tomu, kto má vec pri sebe, ale aj proti inej osobe, pokiaľ je hrozba takým násilím prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného. Hrozba bezprostredného násilia je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a z ostatných okolností zrejmé, že násilie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli poškodeného (napríklad osoba vytiahne zbraň na poškodeného).

Zmocnením sa veci znamená, že páchatel' odníme vec z dispozície oprávnenej osoby, čím získa možnosť voľne s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal dosiaľ vo svojej moci. Nie je rozhodujúce ako páchatel' s vecou naloží, či si ju privlastní alebo ju bude prechodne užívať, prípadne ju zničí (k tomu porovnaj R 1/1980). Trestný čin lúpeže nevyžaduje úmysel páchatel'a prisvojiť si vec. O zmocnenie sa veci ide aj v tom prípade, ak napadnutá osoba páchatel'ovi vec vydá sama pod vplyvom násilia alebo tlakom hrozby bezprostredného násilia.

Na naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 Tr. zákona sa vyžaduje, aby sa páchatel' za použitia násilia alebo hrozby bezprostredného násilia snažil zmocniť cudzej veci. Musí ísť teda vždy o vec, ktorá je vo vzťahu k páchatel'ovi cudzou vecou. Napadnutá osoba nemusí byť vlastníkom veci, no musí ju mať vo svojej dispozícii (napríklad bola mu zverená, požičaná, prenajatá a pod.).

Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona nie je rozhodujúca hodnota veci a ani skutočnosť, či poškodenému vznikla nejaká majetková škoda (napríklad poškodený nemal pri sebe peňaženku, ktorú páchatel' žiadal).

Na určenie výšky škody spôsobenej trestným činom lúpeže hodnota odňatej veci nepredstavuje sama osebe bez ďalšieho škodu spôsobenú trestným činom lúpeže. Hodnota veci však môže mať význam pre zistenie výšky škody, a to v súvislosti s kvalifikovanou skutkovou podstatou podľa § 188 ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. b/ a ods. 4 písm. b/ Tr. zákona (pri použití znaku "väčšia škoda", "značná škoda" a "škoda veľkého rozsahu"). Ak sa páchatel' zmocní veci v úmysle disponovať s ňou natrvalo, je škodou spôsobenou trestným činom lúpeže hodnota, resp. cena veci.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už v tom okamihu, keď páchatel' použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Pre naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel' tejto veci skutočne zmocnil, ak použil násilie alebo hrozbu bezprostredného násilia v takom úmysle. O dokonaný trestný čin pôjde aj vtedy, ak sa páchatel'ovi nepodarilo zmocniť veci, pretože ju napadnutý napríklad nemal pri sebe, aj keď podľa predstavy páchatel'a ju pri sebe mať mal, alebo preto, lebo sa mu takejto veci nepodarilo zmocniť z iného dôvodu. Rovnako, ak páchatel' po použití násilia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci, trestnosť trestného činu lúpeže nezaniká podľa § 14 ods. 3 písm. a/ Tr. zákona, pretože trestný čin už bol dokonaný (k tomu porovnaj R 37/1970).

Pri spáchaní trestného činu lúpeže za účasti dvoch alebo viacerých osôb je nutné odlišovať spolupáchatel'stvo od účastníctva na trestnom čine. O spolupáchatel'stvo pôjde v prípadoch, ak došlo k spáchaniu trestného činu dvoma osobami alebo v skupine, pričom za spolupáchatel'ov budú považované tie osoby, ktoré naplnili svojím vlastným konaním všetky znaky skutkovej podstaty, ale aj tí, ktorí po spoločnej výslovnej alebo konkludentnej dohode, každý naplnil len niektorý zo znakov skutkovej podstaty, ktorá je potom naplnená vo svojom celku súhrnom konaní všetkých páchatel'ov.

Subjekt je všeobecný, páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná fyzická osoba.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie, pričom úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať tak na použitie násilia alebo hrozbu bezprostredného násilia (teda na násilné konanie), ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor napadnutej osoby, pre ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na snahu zmocniť sa cudzej veci. Ide tu o špecifický cieľ, ktorým je zmocnenie sa cudzej veci. Úmysel páchatel'a sa nemusí vzťahovať na prिवlastnenie si veci.

Konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva v použití násilia alebo hrozby násilím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného.

Na tomto mieste považuje samosudca za potrebné z hľadiska prehľadnosti uviesť, že A. B., nar. XX.XX.XXXX bolo vznesené obvinenie pre žalovanú trestnú činnosť uznesením vyšetrovateľa PZ Krajského riaditeľstva PZ Banská Bystrica, odbor kriminálnej polície, dňa 16.10.2022 pod ČVS: KRP-65/1-VYS-BB-2022 a D. A., nar. XX.XX.XXXX uznesením vyšetrovateľa PZ Krajského riaditeľstva PZ Banská Bystrica, odbor kriminálnej polície, dňa 18.01.2023 pod ČVS: KRP-65/1-VYS-BB-2022. Ďalej bolo dňa 21.02.2023 uznesením vyšetrovateľa PZ Krajského riaditeľstva PZ Banská Bystrica, odbor kriminálnej polície, pod ČVS: KRP-65/1-VYS-BB-2022 vznesené obvinenie aj osobám A. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C. a O. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C. pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona a osobám ml. E. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C. a ml. P. F., nar. XX.XX.XXXX vo T. F. za pomoc k obzvlášť závažnému zločinu lúpeže a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona a k § 194 ods. 1 Tr. zákona.

Obaja obžalovaní, teda tak A. B., ako aj D. A. na hlavnom pojednávaní neurobili žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku, zároveň sa však obaja priznali k spáchaniu trestnej činnosti kladenej im za vinu.

Obžalovaný 1/ A. B. však na rozdiel od spoluobžalovaného D. A. vypovedal o tom, že skutok spáchali len oni dvaja a že jeho syn A. B. ml. a synova manželka O. B. o ničom nevedeli. Vyslovene na hlavnom pojednávaní uviedol, že všetko uznáva čo je v obžalobe s tým rozdielom, že auto šoféroval on osobne a že A. B. ml. a O. B. o ničom nevedeli. Na doplňujúce otázky prokurátorky uviedol, že jeho syn E. B. sa rozprával s P. F., ktorý sa mu sťažoval, že doma je zle, že ho vyhodili z domu a že mu nedali peniaze, preto chcel dať vykradnúť rodičov a syna E. žiadal, aby tento niekoho na krádež zohнал. Podľa tohto obžalovaného sa s P. dohodli asi deň pred skutkom, pričom P. mu mal oznámiť keď nikto nebude doma. Ďalej vypovedal už len o tom, že syn E. mu doniesol kľúče od auta, on do auta nasadol, potom išiel k obžalovanému A., ktorého zobral k sebe do auta, prišli k domu, vošli do domu dnu, zobrali peniaze a zlato, potom sadli do auta, išli smerom k obci A. H., kde A. vylomil trezor, zobrali odtiaľ peniaze a zlato a všetky ostatné veci podpálili. Potom išli domov, cestou sa im však pokazilo auto, z auta vystúpil A.,

ktorý si vzal k sebe peniaze a šperky a on začal opravovať auto. Keď auto opravil, tak povedal A., aby ho počkal, že on ide vrátiť auto, pričom keď prišiel domov, tak mu manželka povedala, že ho hľadajú policajti. Zatelefonoval preto policajtom a počkal doma, kým pre neho neprišli a následne ho vzali a skončil vo väzbe.

Na ďalšie doplňujúce otázky uviedol, že obaja s A. mali na hlavách kukly, ktoré si zabezpečili každý samostatne, on mal oblečený čierny kabát, modré rifle a obuté športové topánky. Opätovne poprel akúkoľvek účasť na skutku jeho syna A. B. ml. a jeho manželky O. B.. Snažil sa zdôrazniť, že to bol P. F., ktorý žiadal, aby bol vykradnutý dom jeho nevlastných rodičov, pretože sa k nemu chovali zle. Potvrdil, že on mal v ruke pištoľ, dodal však, že bola plynová a že A. mal v ruke páčidlo. Chlapcom nič neurobil, pretože všetko bolo vopred dohodnuté a viackrát zopakoval, že všetky peniaze a šperky zostali po tom ako on opravoval auto u spoluobžalovaného A..

Táto jeho verzia skutku však nebola na hlavnom pojednávaní preukázaná a ani podporená žiadnym z ďalších vykonaných dôkazov, a to pokiaľ sa týka hlavne účasti na skutku jeho syna A. B. ml. a jeho manželky O., ďalej ani ohľadom toho, že to mal byť ml. P. F., ktorý chcel a naliehal aby bol vykradnutý dom nevlastných rodičov, taktiež sa ničím nepreukázalo, že po skutku si nechal veci u seba spoluobžalovaný A..

Ohľadom uvedených okolností bola verzia podaná obžalovaným B. v celom rozsahu vyvrátená výpoveďou spoluobžalovaného D. A., ďalej svedka P. F. a nepriamo aj svedka O. F.. Verziu tohto obžalovaného nepodporili ani svedkovia (blízki príbuzní) E. B., P. B. N., E. B. a O. B., ktorí zhodne všetci na hlavnom pojednávaní využili svoje zákonné právo a odmietli vypovedať, pretože tento obžalovaný je ich manžel, otec, príp. svokor. Na hlavnom pojednávaní bola síce čítaná výpoveď svedka P. B. ml. z prípravného konania, v rámci tejto výpovede však uvedený svedok k veci samej nič nevypovedal, ale neustále len opakoval, že on ako aj celá rodina je vydieraná a že sa im vyhrážajú smrťou.

Verzii obžalovaného B. tak samosudca po zhodnotení vykonaného dokazovania neuveril aj z toho dôvodu, že obžalovaný B. počas prípravného konania vo výsluchoch keď k veci vypovedal, tak svoju vinu ako aj samotnú účasť na skutku popieral a tvrdil, že v čase, keď sa mal skutok stať, on nebol doma, ale bol v Nemecku, resp. cestoval z Nemecka domov. Za ďalšie mu samosudca neuveril aj z toho dôvodu, že už keď sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal, tak účelovo vypovedal len o svojej účasti na skutku, preto aby sa snažil zakryť účasť na skutku a s tým súvisiacu trestnú zodpovednosť jeho najbližších príbuzných, a to syna A. B. ml., manželky E. B. a nevesty O. B.. Záver samosudcu o takejto účelovosti výpovede obžalovaného B. taktiež vychádza z výpovede spoluobžalovaného Rácza a najmä svedka P. F..

Obžalovaný 2/ D. A. vypovedal na hlavnom pojednávaní ku skutku veľmi rozsiahle a podrobne a rozobral všetky aj tie najmenšie detaily konania oboch páchatel'ov. Aj on sa však v niektorých úsekoch svojej výpovede snažil zľahčovať, ako aj ospravedlňovať svoju účasť na skutku. Jeho výpoveď však bola počas celého trestného stíhania konzistentná ohľadom všetkých podstatných skutočností ustálených v skutkovej vete obžaloby a výpoveď na hlavnom pojednávaní plne korešpondovala s jeho výpoveďou v prípravnom konaní. Ním uvedená verzia bola podopretá aj ďalšími vykonanými dôkazmi, a to najmä výsluchom svedka P. F., ďalej nepriamo svedkov O. F., ako aj poškodených A. Q. a N. Q. a v neposlednom rade aj čítanými závermi znaleckých posudkov Kriministického a expertízneho ústavu Slovenská Ľupča a taktiež aj čítanými listinnými dôkazmi (najmä zápisnic o preverke výpovede na miesta samom s fotodokumentáciou, zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou).

Hlavným rozdielom k výpovedi spoluobžalovaného B. bolo najmä to, že obžalovaný A. tvrdil, že najprv ho telefonicky kontaktoval A. B. ml. ohľadom nejakého biznisu, viac však do telefónu nechcel povedať, preto prišli k nemu autom A. B. C., A. B. ml. aj s manželkou O. a povedali mu, že v jednom rodinnom dome v H. je dobrý biznis a že keď chce, tak tam môže ísť s nimi kraďnúť, pričom jeho úlohou malo byť len prehľadať garáž, ktorá sa mala nachádzať na dvore rodinného domu. On s týmto návrhom súhlasil, nasadol k nim do auta, pričom auto šoféroval A. B. N., vedľa neho sedela jeho manželka O. a on so spoluobžalovaným B. st. sedeli vzadu. Keď prišli do H., tak išli najskôr do bytu v paneláku, v ktorom býval B. otec, ktorý nebol doma. V tom byte vybrali zo skrine kukly, jednu si nasadil spoluobžalovaný B. a tiež jemu kázali, aby si kuklu dal aj on. Navyiac mu dali ešte ružový šál a keďže sa mu to nezdalo a mal pochybnosti ohľadom kukiel, tak mu vysvetlili, že to preto, aby ich nepoznali, keďže na dome sú

kamery. Potom opäť sadli všetci do auta, išli k predmetnému rodinnému domu, zastali asi 200 metrov pred ním a on s B. st. z auta vystúpili, druhí dvaja zostali v aute. On mal v ruke páčidlo, B. st. čierne tašky. K domu prišli okolo 19.00 h a do domu vošli tak, že najprv pomocou smetnej kupy preskočili plot a vošli na dvor. On začal na dvore hľadať garáž, B. st. mu niekam zmizol. Keďže žiadnu garáž nenašiel, vošiel do domu cez dvere na terase. Vošiel do jednej malej izby, kde bol klavír a na ňom bol ružový telefón, ktorý začal zvoniť. Veľmi sa zľakol, preto tento telefón zlomil a nechal ho tam. Vyšiel z izby, v dome bolo stále ticho a potom zbadal B. st. ako kľačal na zemi, pričom do tašky vkladal nejaké čierne krabičky a v jednej ruke mu zbadal aj pištoľ „devinu“. Na hlavnom pojednávaní viackrát zopakoval, že v tomto momente sa veľmi zľakol, bol z toho veľmi prekvapený, pretože nikdy predtým u B. st. „devinu“ nevidel. Tvrdil tiež, že si všimol ako sa niečo hýbe pod paplónom a vtedy vraj pochopil, že v dome sa aj niekto nachádza. Stiahol paplón a videl pod ním dvoch chlapcov, pričom tvrdil, že jeden z chlapcov bol veľmi „hotový“ a že druhý, menší sa mu do očí smial. Hneď sa ich pýtal, či im neublížil jeho komplic a oni mu mali povedať, že nie. Tvrdil aj to, že sa snažil chlapcov upokojiť a že im opakoval, aby boli kľudní, že sa im nič nestane a že im kázal, aby zavolali políciu, keď oni dvaja odídu. Podľa tohto obžalovaného sa vtedy mal s B. st. aj pohádať, avšak tento mu kázal, aby bol ticho, pričom mieril na neho pištoľou. Potom sa opýtal chlapcov kde je trezor a keď mu to jeden z nich povedal, tak vybral trezor z bielej skrine a spoluobžalovaný ho vzal a dal do tašky. Potom ešte spoluobžalovaný prehľadával miestnosti a po nejakom čase, tesne pred ich odchodom z domu, mal do domu prísť aj A. B. ml. s tým, že prečo to tak všetko dlho trvá. Potom už išli preč, najprv A. B. N., potom oni, pričom spoluobžalovaný si pri odchode poranil nohu a on nechal na dvore jeden kufrík so saxofónom. Nasadli do auta, pričom B. st. držal v ruke stále pištoľ a všetci traja začali do neho útočiť, B. st. ho ťahal aj za vlasy a dal mu facku. Jeho syn B. ml. vytiahol striebornú plynovú pištoľ, ktorú mu vtláčil do úst a vyhrážal sa mu. Následne odišli, vozili sa po uličkách, v jednej uličke zastali a tam mu O. podala igelitovú tašku, ktorú držal a spoluobžalovaný do tejto tašky preložil čierne krabičky so zlatom a šperkami. Ďalej pokračovali k domu B. a už počas cesty B. ml. telefonoval mame, aby ich čakala, keď prišli k nej, tak B. ml. podal igelitku so šperkami manželke O. a táto ju dala svokre. Potom išli autom na pole, kde sa medzi nimi odohral druhý konflikt a tvrdil, že aj na tomto mieste ho druhýkrát dobili. Keďže B. nevedeli otvoriť trezor, tak ho otvoril on, pričom v trezore boli nejaké dokumenty a peniaze v hotovosti, malo ísť o 100 eurové bankovky. Peniaze neprepočítavali a v igelitovom vrecúšku boli aj mince v hodnote 24,50 eur. Veci, ktoré vzali z domu skryli pod vrbu a obžalovaný B. poslal svojho syna, aby išiel domov pre náhradné oblečenie a benzín. Keď sa vrátil, tak sa prezliekli a oblečenie, ktoré mali na sebe, ako aj ukradnuté veci, okrem peňazí, ktoré vzali z trezoru, podpálili. Z peňazí dostal len 200 eur a nechal si mince v hodnote 24,50 eur.

Keďže obžalovaný B. k veci samej na hlavnom pojednávaní vypovedal v neprítomnosti spoluobžalovaného A., tak po skončení výpovede A. bol obžalovaný A. oboznámený s obsahom výpovede B.. Obžalovaný A. k výpovedi spoluobžalovaného uviedol, že ohľadom účasti svojho syna A. B. ml. a jeho manželky O. na skutku klame a trval na tom, že sa obaja na skutku zúčastnili tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi. Obžalovaný B. tiež trval na svojej verzii skutku.

Tak ako už bolo vyššie uvedené, verziu skutku tak o nej vypovedal počas celého trestného stíhania obžalovaný A., podporili aj ďalšie dôkazy, a to najmä výsluch svedka P. F.. Tento svedok navyše poprel tvrdenie obžalovaného B., že svedok sám naliehal na vykradnutie domu nevlastných rodičov. Svedok P. F. vysvetlil, že to bol práve syn obžalovaného B., E. B., ktorý od neho získal informácie, že v dome nevlastných rodičov sú peniaze a šperky. Vypovedal aj o tom, že E. B. s otcom ho zavolali do bytu, v ktorom býval starý otec E., pričom obžalovaný B. st. sa ho bližšie začal vypytovať na veci, ktoré sú v dome a že ako to spravia. B. st. sa mu vyhrážal, že ak im nepovie čo žiadajú a nebude spolupracovať, tak že ho zabije. Zľakol sa, lebo videl, že B. st. má pištoľ, preto súhlasil s tým, že im dá vedieť keď nikto nebude doma, pričom B. st. mal nechať na dome otvorené balkónové dvere na poschodí a keď nikto nebude doma, tak mal poslať E. like na Messenger. Svedok vedel len o tom, že do domu príde kradnúť len A. B. st. a o žiadnej ďalšej osobe, ktorá mala do domu vojsť s ním, nevedel. Ohľadom ďalších osôb zúčastnených na skutku uviedol, že keď sa krádež plánovala, tak B. hovorili, že tam bude ešte O. B. a že A. B. ml. bude stáť pri škole a dávať pozor. Na otázku, prečo súhlasil s vykradnutím domu, uviedol, že A. B. st. na neho tlačil, mal zbraň a ravel, že ho zastrelí, keď to niekomu povie, len z tohto dôvodu so všetkým čo mu povedali súhlasil. K veci samej vypovedal v podstatných súvislostiach tak, ako obžalovaný A. a potvrdil, že poslal E. znamenie, keď už nikto okrem neho a brata O. nebol doma. On bol v detskej izbe na prízemí a brat v detskej izbe na poschodí. Počul nejaké kroky a krik, preto vyšiel z izby, išiel hore po schodoch a videl dve osoby v kuklách, z ktorých jedna mala ešte ružový šál, jedna osoba mala v ruke pištoľ a druhá, tá so šálom, páčidlo. Keď prišiel k nim, tak A. B. začal na neho mieriť

pištoľou a kázal jemu aj bratovi, aby si ľahli na zem. Spýtali sa ich kde je trezor, na čo im to O. zo strachu povedal. Zobrali ich do spálne, tam ich hodili na zem a prikryli paplónom. Pod paplónom počul ako vzali trezor a prehľadávali šuflíky. Po nejakom čase im povedali, aby ešte počkali 5 minút. Keď už nepočuli nikoho v dome, tak zišli s bratom do kuchyne odkiaľ vzali nožičky, ešte chvíľu čakali a potom utekali do kultúrneho domu, kde o tom čo sa stalo povedali tete. Na doplňujúce otázky ešte uviedol, že fyzicky im ani jeden z páchatel'ov neublížil, avšak brat O. bol veľmi vystrašený a v šoku.

V podstate rovnako o veci vypovedal aj ďalší svedok O. F., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že v kritický večer zostal doma chorý a ostatná rodina, okrem brata P., išla na oslavu do kultúrneho domu. On bol vo svojej izbe na poschodí, P. bol v spoločnej izbe na prízemí. Keď počul kroky po schodoch, tak vyšiel z izby a videl dve osoby v kuklách, pričom jedna mala zbraň, pištoľ a druhá mala v ruke páčidlo. Dostal šok, spadol na zem a potom si pamätal už len toľko, že z izby vyšiel po schodoch hore aj brat, ale nevedel vysvetliť akým spôsobom sa dostal na zem do spálne a kto ich zakryl paplónom. Povedal im kde je trezor a počul ako prehľadávali šuflíky. Podľa tohto svedka bola pištoľ striebornej farby a mal ju rukách A. B., ktorého spoznal podľa hlasu, druhú osobu nepoznal. Chceli od nich vedieť kde je trezor a aký je kód od trezoru a taktiež sa niekto z nich aj vyhráždal, aby to povedali, lebo ich zabijú. Okrem týchto dvoch osôb v dome neregistroval žiadnu ďalšiu osobu.

Obžalovaný A. sa oboch svedkov pýtal, či je pravdou, že bol prekvapený z toho, keď zbadal u svojho komplicu zbraň – pištoľ, či počuli ako sa s ním háda a že či im povedal, nech zavolajú políciu keď odídu oni z domu a že či sa mu jeho komplic vyhráždal so zbraňou, avšak ani jeden zo svedkov tieto tvrdenia obžalovaného Rácza nepotvrdil.

Ďalej je potrebné k vykonanému dokazovaniu uviesť, že poškodení A. Q. a jeho manželka N. Q. k veci samej vedeli uviesť len to, čo sa dozvedeli sprostredkovane od O. F., resp. P. F., pretože neboli bezprostrednými svedkami udalostí, ktoré sa odohrali v ich rodinnom dome. Obaja popísali aké veci im páchatelia z domu ukradli, akú hotovosť mali uloženú v trezore a vysvetlili tiež z akého dôvodu mali hotovosť uloženú v trezore. Ani jeden z obžalovaných nemal žiadne námietky ohľadom vecí, ktoré podľa poškodených z domu ukradli, ani k ich hodnote a ani k množstvu hotovosti, ktorú im vzali z trezoru. Poškodený A. Q. navyše popísal za akých okolností a kedy mu prvýkrát zatelefonoval obžalovaný Rácz, čo od neho chcel, ako aj o tom ako za asistencie polície išiel k tomuto obžalovanému domov a ako sa v konečnom dôsledku tento obžalovaný k svojej trestnej činnosti priznal.

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že obžalovaní začali výšku spôsobenej škody vo svojej podstate namietat až v rámci hlavného pojednávania, ďalej odvolacieho konania a opäť na hlavnom pojednávaní po zrušení pôvodného rozsudku krajským súdom, čo z ich strany považuje súd za účelový krok z dôvodu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti aj za kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona (kvalifikačný znak „značná škoda“), pretože v tomto prípade ide o obzvlášť závažný zločin, ktorého trestná sadzba je v trvaní od 10 rokov až na 15 rokov.

Tak ako už bolo vyššie uvedené, obaja poškodení manželia Q. svojimi svedeckými výpoveďami nielen na hlavnom pojednávaní, ale už aj v prípravnom konaní preukázali, že v čase skutku mali v trezore uloženú hotovosť vo výške 33.300 eur, a to sumu 33.000 eur v eurobankovkách a sumu 300 eur v eurominciach. Okrem ich výpovedí v predmetnej veci, výška im spôsobenej majetkovej škody v celkovej sume 47.157,80 eur bola preukázaná najmä odborným vyjadrením znaleckej organizácie ohľadom stanovenia všeobecnej hodnoty odcudzených vecí (čl. 506 až 536). Títo poškodení vysvetlili z akých dôvodov mali v domácom trezore tak vysokú hotovosť v kritickom čase a o ich svedeckých výpoveďach v tomto smere nemal súd žiadne pochybnosti.

Na uvedenom základe a po zhodnotení vykonaného dokazovania nemal samosudca žiadne podstatné pochybnosti o tom, že skutok, tak ako je popísaný v obžalobe, sa stal a že ho spáchali obžalovaní A. B. C. a D. A..

V súvislosti s právnou kvalifikáciou konania obžalovaného A. je potrebné uviesť, že pokiaľ sa obžalovaný D. A. spolu so svojou obhajkyňou na hlavnom pojednávaní snažili akcentovať, že obžalovaný A. sa dopustil maximálne zločinu krádeže, pretože nevedel o tom, že sa v dome budú nachádzať aj nejaké osoby, ďalej že spoluobžalovaný B. bude mať strelnú zbraň a že si bol vedomý len toho, že jeho úlohou bude prehľadať a ukradnúť veci z garáže, by bolo možné akceptovať len za predpokladu, že aktívne konanie obžalovaného A. by sa skončilo v momente, keď tento na dvore rodinného domu

zistil, že sa tam žiadna garáž nenachádza a v tom momente by upustil od svojho ďalšieho konania. Vykonaným dokazovaním však bol preukázaný opak a obžalovaný A. aj napriek tomu, že žiadnu garáž nenašiel, aj on vstúpil do rodinného domu so zbraňou (páčidlom), dom aktívne prehľadával a bral z neho veci aj po tom, ako zistil, že v dome sa nachádzajú dvaja chlapci. Tiež bolo preukázané, že spoločne s B. preniesli chlapcov do spálne a tam sa ich minimálne pýtal kde je trezor, ktorý následne aj sám zo skrine vybral. Navyše nebolo výsluchom chlapcov (O. F. a P. F.) preukázané jeho tvrdenie, že by sa hádal so spoluobžalovaným, keď zistil, že tento má strelnú zbraň, že im vravel, aby po tom, ako odídu, privolali políciu, bolo len zistené, že páchatelia viackrát opakovali, že sa chlapcom nič nestane. Z uvedených dôvodov neboli akceptované jeho argumenty, ktorými sa snažil zbaviť trestnej zodpovednosti za spáchaný obzvlášť závažný zločin lúpeže.

V súlade s vyššie uvedeným právnym názorom krajského súdu mal samosudca bez akýchkoľvek pochyb za preukázané, že obžalovaní spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu bezprostredného násillia a uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou (pištoľou a páčidlom) a spôsobili ním značnú škodu (47.157,80 eur), preto boli uznaní za vinných zo spáchania obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zákona a § 125 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Zároveň bolo preukázané, že spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlija iného a neoprávnene tam zotrvali, preto boli zároveň uznaní za vinných aj zo spáchania prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona.

Keďže obaja obžalovaní boli odsúdení za dva trestné činy, ktoré spáchali jedným skutkom, bol im ukladaný úhrnný trest podľa ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zákona, v zmysle ktorého (prvá veta) ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

V danom prípade je najprísnejšie trestným trest pre obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, podľa ktorého sa odňatím slobody na 10 rokov až 15 rokov páchatel' potrestá ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z dokazovania vykonaného vo vzťahu k trestom bolo zistené, že obžalovaný 1/ A. B. je bez pracovného pomeru, v prejednávanej trestnej veci je väzobne trestne stíhaný od 16.10.2022. Väzbu vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. V správe od tohto ústavu bol hodnotený kladne, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Dodržiava denný režim, príkazy a nariadenia, pri kontakte s ostatnými obvinenými dodržiava zásady slušného správania. Disciplinárne odmenený ani potrestaný za sledované obdobie nebol. Z miesta bydliska je hodnotený len administratívne, pričom sa v obci už dlhší čas nezdržiava. Doposiaľ sa dopustil len jedného priestupku, a to dňa 05.05.2022 na úseku dopravy, kde mu v blokovom konaní bola uložená pokuta vo výške 10 eur. Podľa odpisu registra trestov bol doposiaľ trinásťkrát súdne trestaný, na území Slovenskej republiky to bolo naposledy rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/67/2014 zo dňa 22.09.2015, právoplatným dňa 03.05.2016 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený peňažný trest vo výške 250 €, ktorý zaplatil dňa 09.12.2015. Ďalšie na to nadväzujúce odsúdenia má v zahraničí, posledný zápis v odpise jeho registra trestov je o potrestaní rozhodnutím Amtsgericht Aachen sp.zn. 104Js 245/2019 448Ds 319/2019 zo dňa 24.07.2020, právoplatným dňa 01.08.2020 pre pokračujúci podvod s verejnými, sociálnymi alebo rodinnými dávkami,

kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody do dňa 31.07.2022. U obžalovaného B. bola vzhľadnutá jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa priznal na hlavnom pojednávaní k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, naproti tomu boli vzhľadnuté dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. Pre úplnosť sa poznamenáva, že k tejto priťažujúcej okolnosti bolo prihliadnuté z dôvodu k jeho odsúdeniu zahraničným súdom Amtsgericht Aachen sp. zn. 104 Js 245/2019 448Ds 319/2019 zo dňa 24.07.2020, právoplatným dňa 01.08.2020 pre pokračujúci podvod s verejnými, sociálnymi alebo rodinnými dávkami, kde mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody do dňa 31.07.2022.

Vo vzťahu k obžalovanému 2/ D. A. bolo zistené, že je bez pracovného pomeru, v prejednávanej trestnej veci je väzobne trestne stíhaný od 17.01.2023. Väzbu vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica. V správe od tohto ústavu bol hodnotený kladne, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Dodržiava denný režim, príkazy a nariadenia, pri kontakte s ostatnými obvinenými dodržiava zásady slušného správania. Disciplinárne odmenený ani potrestaný za sledované obdobie nebol. Aj on je z miesta bydliska hodnotený len administratívne, a to tak, že býva v spoločnej domácnosti so svojou družkou, s ktorou majú šesť maloletých detí, je nemajetný a býva v zlých podmienkach. Doposiaľ bol osemkrát stíhaný v priestupkovom konaní, za spáchanie rôznych priestupkov, hlavne proti občianskemu spolunažívaniu, čo bolo v poslednom prípade dňa 27.06.2022 voči svojej matke N. A.. Súдне trestaný bol deväťkrát, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/71/2019 zo dňa 20.08.2019, právoplatným dňa 30.10.2019 pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20, § 212 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienený trest odňatia slobody na 6 mesiacov, so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 03.06.2021. U obžalovaného A. boli na rozdiel od obžalovaného B. vzhľadnuté dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Aj v jeho prípade však boli vzhľadnuté dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

Z vyššie uvedeného okrem iného vyplýva, že u obžalovaného B. prevažuje pomer priťažujúcich okolností a u obžalovaného A. je pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký.

Obžalovanému A. B. tak bolo možné podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, uložiť úhrnný trest odňatia slobody v trvaní od 11 rokov a 8 mesiacov až na 15 rokov a obžalovanému D. A. podľa § 188 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 41 ods. 1 Tr. zákona, úhrnný trest odňatia slobody v trvaní od 10 rokov do 15 rokov.

Čo sa týka osoby obžalovaného A. B., je vo vzťahu k jemu uloženému trestu potrebné ďalej uviesť, že z vykonaného dokazovania bez akýchkoľvek pochyb vyplýva, že to bol práve A. B., ktorý zorganizoval, vymyslel, riadil a potom aj ako spolupáchateľ spáchal skutok právne kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin lúpeže, pričom tento skutok spáchal so zbraňou – pištoľou. Bolo preukázané, že svojím konaním spôsobil so svojím spolupáchateľom poškodenému O. F. ťažkú psychickú traumu. Touto zbraňou sa naviac chlapcom vyhrážal, že ak nepovedia kde je trezor, tak že ich zabijú. Na základe týchto okolností mal samosudca za to, že v jeho prípade nebude postačujúce aj z dôvodu generálnej a individuálnej prevencie uloženie trestu len na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na druhej strane je k osobe obžalovaného D. A. potrebné zdôrazniť, že tento sa v konečnom dôsledku k trestnej činnosti spáchanej so spoluobžalovaným B. a ďalšími osobami, sám priznal a od počiatku aktívne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní tejto závažnej trestnej činnosti. Tiež je potrebné prihliadnuť k jeho podielu pri páchaní tejto trestnej činnosti, ako aj k tomu, že on nebol jej organizátorom. Na uvedenom základe mal samosudca za to, že vzhľadom na vyššie popísané okolnosti prípadu by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre obžalovaného A. neprimerane prísne a že na zabezpečenie ochrany spoločnosti bude postačovať aj trest kratšieho trvania, preto mu bol uložený trest pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, keď v jeho prípade bolo pri ukladaní trestu aplikované aj ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Z uvedených dôvodov bol obžalovanému 1/ A. B. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov a obžalovanému 2/ D. A. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov (pre úplnosť sa v tejto súvislosti dodáva, že nižšie tresty odňatia slobody na rozdiel od pôvodného rozhodnutia im boli uložené z dôvodu, že po zrušení pôvodného rozsudku neboli v novom rozsudku uznaní za vinných aj zo spáchania zločinu lúpeže na chránenej osobe, t.j. podľa § 188 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona).

Obaja obžalovaní boli pre výkon uložených trestov odňatia slobody podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň bol každému z obžalovaných podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Poškodení A. Q. a N. Q. si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní riadne a včas uplatnili, výška tejto náhrady škody bola preukázaná ich svedeckými výpoveďami a podložená aj jednotlivými potvrdeniami, preto boli obžalovaní podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku zaviazaní aby spoločne a nerozdielne zaplatili poškodeným manželom A. Q. a N. Q. náhradu škody vo výške 47.157,80 eur.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a citovaným zákonným ustanoveniam bolo o predmetnej obžalobe prokurátorky rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

- spoločným konaním proti inému použili násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia, uvedený čin spáchali závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou a činom spôsobili značnú škodu,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a neoprávnene tam zotrvali,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.